

ATENCIÓ ALS SÍMPTOMES OCULARS

Qualsevol alteració en la visió pot ser un avís de possibles malalties oculars o, en ocasions, d'una altra índole

Els especialistes de l'IMO recorden la importància del diagnòstic precoç, en el qual el paper preventiu del pacient és clau

Barcelona, 17 d'agost del 2017./ La visió és un dels factors que més influeixen en la nostra qualitat de vida. Per aquest motiu, oftalmòlegs de [l'Institut de Microcirurgia Ocular de Barcelona \(IMO\)](#) especialitzats en diferents parts de l'ull adverteixen dels símptomes que solen acompanyar algunes malalties oculars i que han de ser motiu de consulta a l'oftalmòleg. Per prevenir o diagnosticar precoçment aquestes patologies, els especialistes de l'IMO recomanen adoptar un paper actiu, amb revisions periòdiques i, especialment, no passar per alt alteracions en els ulls o la visió, tot i que puguin semblar insignificants, ja que poden indicar l'existència d'una malaltia ocular i fins i tot, en ocasions, ser el primer símptoma d'un problema de salut no estrictament oftalmològic.

La pèrdua de visió és, sense cap dubte, un dels símptomes que més preocupen els pacients i que pot ser l'índex de greus patologies. La pèrdua de la visió central sol indicar un problema en la retina: "La malaltia més comuna lligada a aquest símptoma és la [degeneració macular associada a l'edat \(DMAE\)](#), un patologia greu que acostuma a aparèixer cap als 60 anys i que es manifesta amb l'aparició d'una taca al centre del camp visual", explica el [Dr. Rafael Navarro](#), especialista del [Departament de Retina i Vitri de l'IMO](#). En ocasions, els pacients també perceben l'ondulació de les línies rectes, un fet que es pot comprovar fàcilment observant, per exemple, les rajoles de la paret, primer només amb un ull i després, amb l'altre. Segons l'especialista, en molts casos, els pacients acudeixen a consulta perquè s'adonen que han perdut visió quan fan activitats quotidianes que requereixen precisió, com enfilar una agulla o llegir. Una cosa semblant els pot passar a les persones en edats compreses entre els 40 i 45 anys, que poden referir visió borrosa propera, la qual cosa sol ser indicativa de [vista cansada \(presbícia\)](#). La visió borrosa a diferents distàncies també pot indicar la presència de malalties de la zona anterior de l'ull, com [cataractes](#), [queratocon](#), problemes refractius ([miopia](#), [astigmatisme](#) i [hipermetropia](#)) i, també, altres malalties de la retina i del nervi òptic. En ocasions, la visió borrosa pot anar acompanyada d'altres símptomes, com sensibilitat a la llum (fotofòbia) i visió groguenca, senyals que acostumen a aparèixer associats a la cataracta.

La pèrdua de visió, que a vegades no és tan evident o fàcil de detectar, pot amagar problemes més greus. És el cas de la pèrdua de visió perifèrica, que pot estar associada a un problema en el nervi òptic, com un infart en aquesta zona de l'ull o cerebral, o bé a una inflamació o al [glaucoma](#). Malgrat la gravetat d'aquestes patologies, el pacient no sol ser conscient del minvament del seu camp visual fins que la malaltia està molt avançada i la visió perduda no es pot recuperar. Per això, és important observar altres senyals d'alerta que no són directament visuals, com ara cops habituals, per exemple, amb els marcs de les portes, o la sensació d'inseguretat o caigudes en baixar escales.

Altres símptomes als quals hem de parar especial atenció i que poden afectar una de les zones més sensibles de l'ull, la retina, són l'aparició d'una [taca negra en el nostre camp visual](#) o de [mosques volants](#). Aquests signes podrien ser un avís de malalties com [la uveïtis](#), el despreniment posterior del gel vitri o [el despreniment de retina](#), el qual requereix tractament quirúrgic urgent per salvar la visió.

Símptomes com [l'ull vermell](#) o [l'ull ploraner](#) podrien advertir-nos de la presència de malalties oculars que, sense el tractament adequat, poden resultar greus, com, de nou, la uveïtis, el glaucoma agut o la conjuntivitis, en el cas de l'ull vermell; o bé problemes de parpella, ull sec i obstrucció del lacrimal, en el cas de l'ull ploraner. Alguns pacients experimenten sensació de cos estrany, una impressió que podria tenir l'origen en lesions com ferides corneals o conjuntivals, [síndrome d'ull sec](#) o per la introducció de partícules en l'ull que en freguen la superfície.

Més enllà dels ulls

Les alteracions en els nostres ulls o la visió no només amaguen possibles patologies oftalmològiques, sinó que també poden ser la primera veu d'alerta que indica que alguna cosa del nostre organisme no va bé. Segons la [Dra. Ana Wert](#), especialista en [Oftalmologia Pediàtrica, Estrabisme i Neurooftalmologia de l'IMO](#), "La visió doble sol ser conseqüència d'un estrabisme, paràlisi dels músculs oculars i malalties de l'òrbita, però també pot desemascarar malalties molt greus, com tumors cerebrals o problemes del sistema nerviós central". Per aquest motiu, davant l'aparició de visió doble, l'especialista recomana anar com més aviat millor al servei o institut oftalmològic de referència perquè els facultatius puguin determinar-ne la causa i aconsellar el tractament més adequat. Els ulls també són una gran font d'informació per a certs tipus de càncer, que provoquen metàstasi ocular, com és el cas del càncer de pulmó, que en un 10% dels casos s'estén a l'ull, de manera que, prop de la meitat d'aquests pacients, obtenen la primera orientació diagnòstica quan visiten l'oftalmòleg.